

توسط عکاسی که قرار نبود آنجا باشد
چگونه بهترین عکس المپیک ریو ۲۰۱۶ ثبت شد!

بی شک این عکس بهترین لحظه ثبت شده در المپیک ریو 2016 تا به امروز است. سریع ترین مرد جهان؛ در حالی که یک یا حتی دو گام از سایر رقبا جلوتر است با یک پوزخند حيله گرانه در حال رسیدن به خط پایان حساس ترین و پرهیجان ترین مسابقه در بین تمام رویدادهایی است که در بازی های المپیک برگزار می شود.

عکسی که «اوسین بولت» را در حال به پایان رساندن مرحله نیمه نهایی رقابت دوی صد متر در مکان اول نشان می دهد؛ توسط عکاس مؤسسه Getty به نام «کامرون اسپنسر» گرفته شده است. این عکس یک لحظه فوق العاده و ناب را نشان می دهد که به سرعت در فضای مجازی پخش و دست به دست شد. بدون شک؛ این نتیجه کار یک عکاس حرفه ای است که در زمان درست در مکان مناسب بزرگترین قمار زندگی حرفه ای خود را انجام داده است.

مطلب پیشنهادی

دوست ندارید پا به این مکان بگذارید؟
گالری عکس: تعمیرگاه بزرگ کانن در المپیک ریو ۲۰۱۶

این عکاس کارکننده اهل سیدنی استرالیا که سالها است در این زمینه فعالیت می کند در مصاحبه ای از این لحظه تاریخی صحبت کرده است.

این عکس با دوربین کانن 1DX MK2 با لنز 70-200 میلی‌متر گرفته شده که طول آن به 135 میلی‌متر می‌رسد. سرعت شاتر آن 1/40 ثانیه است؛ یعنی اینکه «اسپنسر» با در اختیار داشتن چنین لنری قادر بوده تا «بولت» را در تمام مسیر دنبال کند و با افکت‌های ماتی که در عکس دیده می‌شود که به‌خوبی حس سرعت بالای این رقابت به بیننده منتقل می‌شود.

البته علاوه بر این مسئله؛ چند مورد دیگر هم در گرفتن این عکس ناب به وی کمک کرده است یعنی این‌که همه چیز با او یاری کرده است. اول از همه این‌که «اسپنسر» فضای کافی در اختیار داشته و توسط صدها عکاسی که برای ثبت لحظه‌های این مسابقه حضور داشتند احاطه نشده بود. او جزء چند نفر عکاس برگزیده و منتخبی بود که اجازه پیدا کردند تا روی چمن ورزشگاه بروند و به میدان مسابقه نزدیک‌تر باشند.

مطلب پیشنهادی

گالری عکس: کارگاه تعمیرات دوربین‌های DSLR نیکون در المپیک ریو 2016

دوم این‌که روز یکشنبه به او مأموریت داده شده بود تا از رقابت‌هایی که بر روی چمن سبز و داخل میدان برگزار می‌شد عکس تهیه کند. یعنی «اسپنسر» برنامه‌ای برای رقابت‌های پیست نداشت. درست قبل از این‌که مسابقه «بولت» شروع شود؛ اسپنسر در حال عکاسی رقابت‌های پرش ارتفاع بود. اما این‌جا بود که شم بالای «اسپنسر» به کمکش آمد. او چهار دقیقه از این رقابت را رها کرد و خیلی سریع خود را به نقطه‌ای رساند که بتواند نیمه نهایی دوی ۱۰۰ متر را عکاسی کند. اما به‌طور رسمی؛ عکس گرفتن از «بولت» جزء وظایف تعیین شده او نبود.

پس او می‌توانست یک روش دیگر را تست کند؛ به‌همین دلیل تصمیم گرفت تا افکت مات در عکس را امتحان کند. اسپنسر می‌گوید: "من آماده بودم تا ریسک کنم. پس تا جایی که می‌توانستم دوربین را ثابت نگه داشتم و نفسم را در سینه حبس کردم."

او ادامه می‌دهد: "در طی این سال‌ها به اندازه کافی از «بولت» عکس گرفته‌ام. او خیلی ساده و در عین حال در یک خط راست حرکت می‌کند. شما به عنوان یک عکاس باید آرامش داشته باشید؛ خود را جمع‌وجور کنید و خودتان را با سرعت او هماهنگ کنید. ولی همیشه موفقیت با شما نیست بلکه باید انتظار شکست هم داشته باشید."

سوم این‌که؛ موضوعی که «اسپنسر» برای عکاسی انتخاب کرده بود هم خیلی مهم است. «بولت» همیشه در حال نمایش است و با کارهایی که انجام می‌دهد همه توجه‌ها را به خود جلب می‌کند؛ پس پوزخند وی یک عنصر اضافه شده بود.

«اسپنسر» می‌گوید: "آن لبخند نشان‌دهنده شخصیت وی است. همه می‌دانند که «بولت» یک شومن است؛ کسی که همیشه دوست دارد برای مردم نمایش اجرا کند و آن‌ها را سرگرم کند. او در حالی که به سایر رقابیش نگاه می‌کند به راه خود ادامه می‌دهد و به همه می‌گوید که من دارم خوش می‌گذرانم."

اما این پایان کار نیست. اسپنسر به همراه سه عکاس دیگر از بین 600 نفر انتخاب شدند تا در دوی پیروزی «بولت» به دور استادیوم وی را همراهی کنند. اسپنسر اضافه می‌کند: "این‌که شما بتوانید دنبال سریع‌ترین انسان روی زمین راه بیافتید و از او عکس بگیرید یک تجربه فوق‌العاده و بی‌نظیر است. دونده‌های دوی ۱۰۰ متر مثل هنرپیشه‌های سینما هستند؛ خیلی آرامش دارند. «بولت» سلطان آرامش است. کاراکتری که شاید اندازه وی خیلی بزرگ‌تر از این زندگی است."

این عکس و ثبت این لحظه خاص؛ پیروزی برای یک مرد با دوربین‌اش است؛ اما کسی نمی‌تواند انکار کند که تشکیلات Getty در ریبو 2016 و موفقیت آن‌ها نتیجه یک کار تیمی عالی و فوق‌العاده است. «اسپنسر» می‌گوید: یازده عکاس موفق شدند از مسابقات دو و میدانی یک‌شنبه شب ریبو 2016؛ 20 هزار و 925 فریم بگیرند؛ 876 عکس ویرایش و اصلاح شد و اولین عکسی که از رقابت نهایی «بولت» در دوی ۱۰۰ متر گرفته شد در عرض تنها 59 ثانیه به تمام دنیا ارسال شد. کمترین زمان ثبت شده در رقابت‌های المپیک 2012 در شهر لندن یک دقیقه و 20 ثانیه بود و این یعنی یک موفقیت دیگر.

علاوه بر ۱۱ عکاسی که برای آژانس به صورت ثابت کار می‌کنند؛ عکاسان بسیار دیگری هم هستند که در جاهای مختلف میدان به صورت دوربرد کار می‌کنند. «اسپنسر» از خط پایان این رقابت و آن لحظه حساس؛ سه عکس از زاویه‌های مختلف گرفته است. دو عکس به وسیله دوربینی گرفته شدند که از طریق سیم به یک دوربین دیگر وصل بودند اما سومی وایرلس بود. هرچند که؛ ارتباطات وایرلس معمولاً آسیب‌پذیر هستند و با دوربین‌های دیگر؛ تجهیزات مأموران پلیس مانند واکی‌تاکی‌ها و مواردی از این دست تداخل ایجاد می‌کنند.

اما «اسپنسر» علاوه بر تمام این تجهیزات؛ از کابل‌های شبکه در مجاورت پیست هم استفاده می‌کند که عکس‌های گرفته شده را به سرعت به ادیتورها می‌فرستند تا بهترین آن‌ها انتخاب شود.

به غیر از این‌ها؛ تعدادی دوربین هم در واحدهای روباتیک تعبیه شده‌اند که جلوتر از مسیر حرکت ورزشکاران و هم‌چنین بر فراز استادیوم‌ها و مکان‌هایی که میزبان برگزاری مسابقات هستند؛ قرار گرفته‌اند. تنظیمات و مسیر حرکتی آن‌ها از راه دور و به وسیله لپ‌تاپ‌هایی که روی زمین قرار دارند هدایت می‌شود. کشور انگلستان؛ میزبان دوره پیشین المپیک و برزیل؛ میزبان این دوره قوانین سفت و سختی در خصوص دسترسی افراد به محیط‌های مخاطره‌آمیز و حساس دارند برای همین این فناوری کمک بسیاری به ثبت لحظه‌های مسابقات کرده است. تصاویر هوایی که از استخرهای شنا؛ جودو و بدمینتون گرفته شده توسط همین دوربین‌های روبات ثبت شده است.

بنابراین؛ «اسپنسر» که تا به حال دو المپیک زمستانی و سه المپیک تابستانی را پوشش داده آیا دوست دارد تا چیزی را در خصوص این عکس تغییر دهد؟

بله؛ حتما. میله سفیدی که در پس زمینه دیده می‌شود. شاید خیلی از کسانی که این عکس را دیده‌اند اصلاً متوجه آن نشدند اما «اسپنسر» می‌گوید: من یک حرفه‌ای هستم و این میله حواسم را پرت می‌کند. اما این اتفاق افتاده و نمی‌توان آن را تغییر داد.

تاریخ انتشار:
27 مرداد 1395

نشانی منبع: <https://www.shabakeh-mag.com/information-feature/4188>